

למרות שהסכימה להתחתן עם עברין, נפגעה יפה קחלון מאוד מהתנהגות המישטרה, שסירבה להתיר את כבלי החתן

וללדת ילד לאב הנמצא בכלא. עם זאת, חששה ממישפחתה ופחדה מהפלה. הפחדים גברו על ההיסוסים והיא הסכימה לחתונה. אז מיהרה יפה לרבנות ועשתה את כל הסידורים הנחוצים. לפי עצת הרבנים היא גם פתחה תיק אבהות נגד רחמים בבית המישפט המחוזי. נקבע תור לרבנות ורחמים הובא לשם מן הכלא בידי שוטר, כשהוא כבול באזיקים. הרבנים שמעו את השניים וקבעו להם תור לחתונה בחודש יוני שעבר. משם יצאו בני הזוג לבית המישפט המחוזי הנמצא בקירבת מקום. השוטר, שלבו נכמר על הנאהבים הצעירים, החליט לתת להם לעבור את כבדת הדרך הקצרה כאשר הם הולכים חבוקים ללא אזיקים. במרחק כעשרה מטרים מהרבנות, הרגישה יפה, פיתאום, לפיתה חזקה בזרועה. לא הבנתי מה קורה ולחצתי בכוח את ידו של רחמים. הוא לא הצליח להשתחרר ממני ודחף אותי בכוח וברח. נפלתי על הכביש והתעלפתי. כשהתעוררה יפה, ראתה אשה המלטפת את זרועה ואומרת לה: „אל תראגי הוא תיכף יחזור.“ יפה לא הבינה במי ובמה מדובר. רק כאשר שבו אליה חושיה במלואם, גילתה כי רחמים ניצל את טוב ליבו של השוטר וברח. אחרי ימים אחדים התקשר רחמים אל יפה ואמר לה כי הוא נמצא במקום טוב וכי אל לה לדאוג. הוא הסביר כי לא יכול לשאת את המחשבה שהיא תלך לבדה בעוד הוא בכלא. והחליט לברוח. יפה ניצבה בפני דילמה קשה. היה עליה להחליט אם ללדת בלי נישואין — מפני שידעה כי אסיר בורח אינו יכול להינשא — או להפיל את ולדה. יפה בחרה בדרך השנייה. למרות חררתה מהפלה, לוותה כסף מאחיה ועברה הפלה מלאכותית. באחת משיחות הטלפון שלה עם רחמים

החתונה באזיקים

לה את כל חטאות נעוריו. במהלך הקשר שנוצר ביניהם, התאהבה יפה בצעיר הנאה. אהבתה היתה מהולה ברחמים עליו. חצי שנה אחרי שהכירו זה את זה,

בוודאי לדעתה זו של יפה. ההורים גידלו את בנם באהבה ובראגה רבה. רחמים („רמי“) נולד בצפון תל-אביב, להורים בני-המעמד הבינוני. אחיו הבכור הלך בדרך הישר ומעולם לא הסתבך בפלילים. אבל רחמים הכיר בראשית שנות העשרה שלו חברה עבריינית, שהכניסה אותו למישחקי סנוקר וגניבות פעוטות. כבר בגיל 15 נתפס ונפתח נגדו תיק במישטרה.

יפה קחלון היא אולי האשה בישראל על מיסמך, שבו היא מצהירה שהיא יודעת על עברו הפלילי של חתנה ועל כך שהוא נתון היום במעצר וצפוי לתקופת מאסר. על המיסמך המחר הזה חתמה יפה בנוכחות עורך-הדין רורר מקרין, לפי רישיתה של חתמה, אמו של רחמים רייפלו. האם דרשה שהכלה תחתום על תצהיר

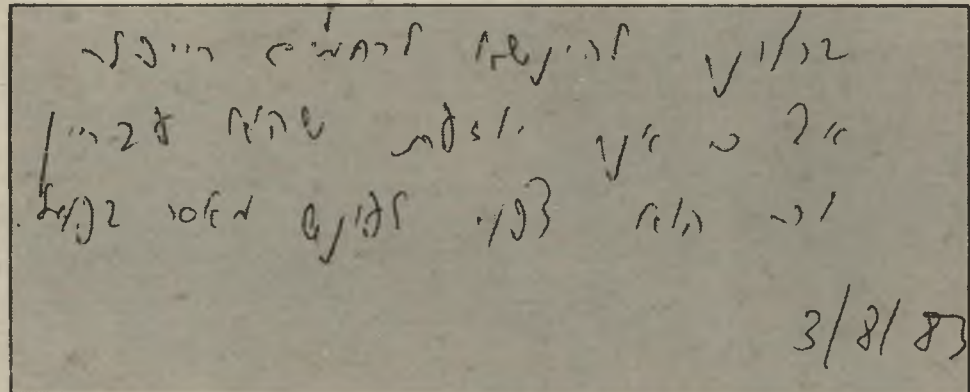
„הרגשתי כמו זונה. התייחדתי עם בעלי והשוטרים עמדו מאחרי הדלת וצחקו...“

הוריו שלחו אותו לפנימיה, כדי להרחיקו מהעיר ומהחברה הרעה. אך גם זה לא עזר. זמן קצר לפני שעמד להתגייס לצה"ל, נעצר בגין עבירות שונות ונשלח לשנתיים מאסר, שאותם ריצה בכלא תל-מונר.

רחמים על רחמים
אחרי צאתו מהכלא השתדרו הוריו לעזור לו ולהרחיקו עד כמה שאפשר מן הארץ. הם לקחו אותו לגרמניה איתם, אבל אחרי זמן קצר התגעגע רחמים לארץ וחזר לברו. העבירה הבאה שביצע היתה התפרצות לדירה בחצות-לילה. המרעש שהי

כזה, כדי שבעתיד לא תוכל לבוא בטענות על כך שנישאה לרחמים בלי ידיעת כל העובדות לאשורן. יפה היא בחורה אמיצה מאוד. באהבתה לרחמים היתה מוכנה לעשות דברים רבים וקשים הרבה יותר מאשר חתימה על תצהיר. יפה ידעה כי החופה תיערך בפיקוח מישטרהי צמוד, וכי אחרי הטקס יוחזר הבעל הטרי מייד לבית-הכלא לזמן רב. לכל זה היא היתה מוכנה. למרות שהיא יודעת, כי נישואיה מתחילים ברגל שמאל, אמרה: „אני יודעת שיהיו לנו חיים טובים. הוא זקוק למישענת. לבית חם ולשיחות עם אדם אוהב. כל זה היה חסר לו עד עכשיו.“

הוריו של רחמים אינם שותפים

וכי הוא צפוי למאסר בפועל, ולמרות הכל היא מתחתנת איתו מרצונה החופשי. האם דרשה את המיסמך כדי שיפה לא תבוא אחר-כך בטענות.

סיפרה לו על ההפלה. לדבריה, הוא התאכזב מאוד. מאז עברו חודשים ארוכים ויפה לא שמעה כלל מאהובה, רחמים. היא נכנסה לדיכאון. המישקע שהותירה ההפלה בנפשה והחשד שרחמים בגד בה ועזב אותה לאנחות במצבה, גרמו לה סיוטים בלילות. היא חשבה על

הסכמה להתחתן
על פי בקשת חמותה. הצהירה

הכלה בפני עורך-דין כי היא יודעת שחתנה עברין

איתה למחרת היום בבית-קפה בדיונגוף. כאשר הגיע רחמים לפגישה נתקל במארב של המישטרה, נעצר, ונשפט לחמש שנות מאסר. כאשר יצא מבית-הסוהר, לפני כשנתיים, הכיר את יפה באמצעות חבר משותף. הוא לא הסתיר ממנה את עברו ולאט לאט גילה